

Iarna

Liuba Sârbu

În calendar Decembrie
La ușă când ne bate,
Și mult de mai devreme
Ziua se schimbă-n noapte,

Mărețul cer se-ncruntă
De parcă-i supărat.
De fapt ,pe-ai lui nori negri,
Neaua s-a așezat.

Fiind darnic din fire
Începe iute-a cerne
Steluțe cristaline,
Pe brazde le așterne.

Sunt fulgii nebunatici,
Zănatnici si zglobii
O mare bucurie
La mari și la copii.

Galani,pufoși și firavi,
Cu straie diferite,
Ce-au fost cu-o mare artă
De-un meșter brav croite,

Ei zboară pân se-așează
Pe harnicul pământ
Croindu-i si lui straie-
De farmec și de cânt.